

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 11-02-2019
Enhed: SPOLD
Sagsbeh.: DEPSIST
Sagsnr.: 1803701
Dok. nr.: 812673

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 25. januar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 43 til L 111 om ændring af sundhedsloven (Betaling for akut og fortsat sygehusbehandling af visse personer uden bopæl i Danmark) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peder Hvelplund (EL).

Spørgsmål nr. 43:

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan sundhedspersonale skal vurdere, om en person åbenlyst ikke er i stand til at betale for behandlingen, og vil det i denne vurdering blive lagt til grund, hvad den pågældende selv måtte oplyse om sin manglende betalingsevne?”

Svar:

Det forudsættes med lovforslaget, at opkrævning af betaling er en administrative opgave, som holdes adskilt fra den sundhedsfaglige behandling. Det vil derfor ikke som udgangspunkt være sundhedspersonalet, der på egen hånd skal vurdere en persons betalingsevne.

Det bemærkes, at regionerne allerede i dag foretager en rimelighedsvurdering både i forhold til behandling og i forhold til opkrævning af betaling. Det følger således af sundhedslovens § 80, stk. 2, at regionen yder sygehusbehandling til personer, som ikke har bopæl her i landet, når det under de foreliggende omstændigheder ikke skønnes *rimeligt* at henvise personen til behandling i hjemlandet, eller personen ikke tåler at blive flyttet til et sygehus i hjemlandet. Endvidere har regionerne efter § 81, stk. 2, 2. pkt., mulighed for at yde sygehusbehandlingen vederlagsfrit, når regionen under de foreliggende omstændigheder skønner det *rimeligt*.

I en rimelighedsvurdering afvejes en række forhold over for hinanden i en konkret helhedsvurdering. Et af forholdene kan f.eks. være den pågældendes egne oplysninger om sin betalingsevne.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Signe Struberga